

Aigüesbones. La solució, impossible?

La junta de compensació de la urbanització Aigüesbones, de Caldes de Malavella, vol que l'Ajuntament doni una solució política als seus problemes d'infraestructura, que són molt importants. La problemàtica que ara ressorgeix a Aigüesbones és la que pateixen moltes urbanitzacions sorgides en les dècades dels anys seixanta i setanta sense cap mena de previsió ni exigència urbanística als promotors. La situació actual a Aigüesbones és certament kafkiana. D'una banda, l'Ajuntament no dona llicències d'obres perquè la zona no compleix els requisits urbanístics necessaris. De l'altra, els propietaris demanen a l'A-

juntament no només que els doni les llicències sinó que, a més, es faci càrrec de les deficiències de la urbanització. Molts ajuntaments democràtics es van trobar com a herència de l'altre règim urbanitzacions d'aquesta mena. Van intentar posar-hi remei, però es van trobar que el problema els superava i el van anar abandonant.

Els números d'Aigüesbones ho aclareixen tot. De les 724 parcel·les, només n'hi ha 250 de construïdes —entre cases i barraques—, repartides en el territori total de la suposada urbanització. Si hi afegim que els propietaris que se senten lligats a la junta de compensació deuen ser

una mínima part, queda clar que els que estan disposats a pagar no podrien assumir —encara que volguessin— les despeses que comportaria acabar la urbanització. Això és tan clar com que els ajuntaments no poden atendre —i tampoc sembla que hagin de fer-ho— unes exigències que els hipotecarien encara més.

Les juntes de compensació d'aquesta mena d'urbanitzacions haurien d'endurir, tot i que és molt complicat, les mesures respecte als seus representats. Els propietaris de finques, si no poden afrontar-ne els costos, haurien de plantejar-se de què els serveix tenir un terreny en aquestes condicions.

Els nous controls fronterers, una mesura electoral

El govern francès ha decidit unilateralment reprendre els controls estàtics fronterers a la Jonquera eliminats pel tractat de Schengen. No han passat ni 40 dies des que es va celebrar l'entrada en vigor de l'acord que permet la lliure circulació de persones per set dels estats de la UE, i França ja n'ha suspès l'aplicació. El govern francès ho pot fer perquè l'aplicació

del tractat és provisional fins al 26 de juny. La mesura, però, té un sentit marcadament electoral. Diumenge se celebra a França la segona volta de les eleccions per decidir entre Chirac i Jospin com a nou president. Per garantir el triomf de la dreta, Chirac necessita els vots de la ultradreta de Le Pen, que ha donat llibertat de vot als seus seguidors, encara que ha dit que prefereix el candidat so-

cialista. Per contra, el primer ministre Balladur, el gran derrotat de la primera volta, ja ha anunciat el seu suport a Chirac. Segurament Balladur ha pensat que adoptant una mesura antieuropeista els seguidors de Le Pen podrien decantar-se per Chirac. La incògnita és què passarà amb els acords de Schengen a partir de diilluns. Si guanya Chirac allò que ara és provisional pot tornar-se fix.